

Ljubimo domovino!

Napisal *Lad. Ogorek.*

Beseda sladka, domovina!

A. Praprotnik.

e v mladih srcih je treba zbudjati in učvrstiti ljubezen do domovine, ki nam bodi vodnica v vseh dejanjih.

Ljubezen do rodnega kraja — do prave domovine — zapazamo že pri živalih. „Vsaka ptica sili v svoje gnezdo,“ pravi pregovor. In res je tako! Ko ostavijo naše kraje jeseni ptice selilke in odlete daleč tja, kjer ne poznajo zime, pricvrče spomladi zopet k nam nazaj, in pozdravljamo jih kot dobre, ljubeznive znanke, ki niso pozabile nas in svoje domovine.

Ako odide človek iz svojega domačega kraja v tujino, se mu tamkaj vedno zbuja želja po rodnih tleh, po domačih gorah in dolinah, saj

naše solnce bolj blišči,
in hrib naš lepše zeleni.

Iz ljubezni do domovine so izvršili vsi veliki in slavni možje svoja najimennitnejša dela, z njimi so hoteli povzdigniti veljavo, čast, moč in ugled tiste zemlje, kjer so uživali srečo svoje mladosti. Tudi Slovenci imamo lepo število takih mož, ki so žrtvovali vse svoje duševne sile domovini v prid. „Zvonček“ je že opisal življenje in delovanje nekaterih takih znamenitih Slovencev, druge pa meni pokazati svojim bralcem in bralkam v besedi in podobi letos in prihodnja leta. Življenje takih delavnih in požrtvovalnih rojakov nam bodi v zgled!

Naša slovenska domovina ima toliko prirodnih krasot, da jo občudujejo celo tujci, ki niso prijatelji Slovincem.

Naše visoke gore in zelene planine, naše rodovitno polje in naše plodne doline z glasnimi potočki, z mogočnimi rekami in s krasnimi jezeri bude v vsakem rodoljubnem Slovencu neugasno ljubezen do domovine.

Našo zemljo, bogato nadzemljskih in podzemljskih zakladov, so si izkušali osvojiti tuji narodi že v davnih časih. A naši pradedi so se z neustrašeno pogumnostjo borili za svojo domovino. Za zemljo, ki jih je rodila in živila, in za vero svojih očetov so prelivali srčno kri in se družili v mogočne jezove, ob katerih se je razbijala tujčeva moč.

Nikoli ne smemo zaupati človeku, ki taji svoj materni jezik. Ako taji tega, lahko zataji tudi vse drugo. Vedno in povsod moramo z dejanji izpričevati, da smo slovenskega rodu, sinovi prekrasne zemlje, ki jo ljubimo od srca. Ravnati se moramo po pesnikovih besedah:

Biti slovenske krvi — bodi Slovencu ponos!

